

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/23/2020
Identifikačné číslo spisu: 3117011904
Dátum vydania rozhodnutia: 30.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:3117011904.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudkýň JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Aleny Šiškovéj, v trestnej veci obvineného F. V. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. c) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 30. marca 2021 v Bratislave, o dovolaní obvineného F. V. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 11. januára 2018, sp. zn. 2To/96/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného F. V. odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín (ďalej tiež „okresný súd" alebo „súd prvého stupňa") z 9. novembra 2017, sp. zn. 3Tk/2/2017 bol obvinený F. V. (ďalej tiež „obvinený" alebo „dovolateľ") uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. c) Trestného zákona,

na tom skutkovom základe, že:

- za príslub získania odmeny 100,- Eur, v presne nezistenom čase dňa 13.03.2017, na doposiaľ presne neustálenom mieste na parkovisku pred objektom supermarketu Kaufland v X., neoprávnenne prevzal od doposiaľ presne neidentifikovaných osôb balík, za účelom jeho dodania neznámej osobe do V. Z. V. dňa 15.03.2017, ktorý obsahoval marihuanu v súhrnnej hodnote 31.675,63 Eur, následne tento balík uschoval a neoprávnenne držal do 16:50 hod., dňa 15.03.2017 v byte č. XX, nachádzajúcom sa na X. poschodí panelového domu na adrese X. XXX/XX v F. do času jeho vydania príslušníkom polície, pričom tento balík obsahoval bielu igelitovú tašku s nápisom „EURONICS", obsahujúcu rastlinný materiál s upotrebitelnou hmotnosťou 306,8 g a s priemernou koncentráciou 2,4 % hmotnostných tetrahydrokanabinolu (ďalej iba „THC"), obsahujúci 7363 mg THC, ktoré možno považovať za 614 - 736 bežných jednotlivých dávok drogy, bielu igelitovú tašku s nápisom „EURONICS" a priehľadno-zelené vreco s nápisom „Hombach", ktoré obsahovali rastlinný materiál s upotrebitelnou celkovou hmotnosťou 648,0 g a s priemernou koncentráciou 2,0 % hmotnostných THC obsahujúci 12960 mg

THC, ktoré možno považovať za 1296 bežných jednotlivých dávok drogy, 2 zelené vrecia s nápisom „Hombach“ a bielo-oranžovú igelitovú tašku, ktoré obsahovali rastlinný materiál s upotrebitelnou celkovou hmotnosťou 492,0 g a s priemernou koncentráciou 1,7 % hmotnostných THC obsahujúci 8364 mg THC, ktoré možno považovať za 984 jednotlivých dávok drogy s nižším obsahom účinnej látky, zelené sťahovacie igelitové vrece na odpad, ktoré obsahovalo rastlinný materiál s upotrebitelnou hmotnosťou 721,8 g a s priemernou koncentráciou 1,7 % hmotnostných THC, obsahujúci 12271 mg THC, ktoré možno považovať za 1444 jednotlivých dávok drogy s nižším obsahom účinnej látky, modré sťahovacie igelitové vrece na odpad, ktoré obsahovalo rastlinný materiál s hmotnosťou 996,1 g a priemernou koncentráciou 1,5 % hmotnostných THC, obsahujúcich 14942 mg THC, ktoré možno považovať za 1992 jednotlivých dávok drogy s nižším obsahom účinnej látky, plastové vrecko s tlakovým uzáverom obsahovalo rastlinný materiál s hmotnosťou 1574 mg a priemernou koncentráciou 3,3 % hmotnostných THC, obsahujúci 52 mg THC, ktoré možno považovať za 3-5 bežných jednotlivých dávok drogy, plastové vrecko s tlakovým uzáverom, ktoré obsahovalo rastlinný materiál s hmotnosťou 1509 mg a priemernou koncentráciou 3,3 % hmotnostných THC, obsahujúci 50 mg THC, ktoré možno považovať za 3-5 bežných jednotlivých dávok drogy, plastové vrecko s tlakovým uzáverom (vložené v plechovej škatuľke a nápisom „NIVEA CREME“), ktoré obsahovalo rastlinný materiál s upotrebitelnou hmotnosťou 580 mg a koncentráciou 1,9 % hmotnostných THC obsahujúci 11 mg THC, ktoré možno považovať za jednu jednotlivú dávku drogy, pričom rastliny rodu Cannabis sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do 1. skupiny psychotropných látok.

Za to okresný súd uložil obvinenému F. V. podľa § 172 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona, § 36 písm. j) a písm. l) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 s použitím § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia. Zároveň súd prvého stupňa podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil obvinenému ochranný dohľad na dobu 1 roka.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podali obvinený a prokurátor odvolania, na podklade ktorých Krajský súd v Trenčíne (ďalej tiež „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom z 11. januára 2018, sp. zn. 2To/96/2017, dotknutý rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 3 Trestného poriadku zrušil vo výroku o treste a sám v súlade s ustanovením § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložil obvinenému podľa § 172 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 s použitím § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia. Zároveň odvolací súd podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil obvinenému ochranný dohľad na dobu 1 roka s tým, že odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Proti naposledy uvedenému rozsudku krajského súdu podal obvinený, prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Lubomíra Kariku, advokáta so sídlom v Myjave, M. R. Štefánika 638/56, vo svoj prospech dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Trestného poriadku.

V písomných dôvodoch podaného dovolania obvinený vyjadril názor, že napadnuté rozhodnutie obsahuje chyby, pre ktoré je nezrozumiteľné, pretože krajský súd sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie, navyše o správnosti jeho skutkových zistení sú, podľa názoru dovolateľa, pochybnosti. Obvinený v podanom dovolaní vytýkal tak okresnému, ako aj krajskému súdu (ďalej aj súdy nižšieho stupňa), že pri svojom rozhodnutí vychádzali výlučne iba z výpovede dovolateľa učinenej v prípravnom konaní 16. marca 2017, kedy bol zadržaný, vyhodnotiac ju ako úplne vierohodnú a pravdivú, absolútne neprihliadajúc k iným jeho výpovediam, ktorými sa snažil ujasniť a vysvetliť dôvod svojho konania, prípadne sa súdy nižšieho stupňa týmito výpoveďami zaoberali len v neprospech dovolateľa. V tejto súvislosti dal obvinený do pozornosti svoju výpoveď prednesenú na hlavnom

pojednávani, kedy podľa svojho názoru, logicky, ucelene a presvedčivo vysvetlil dôvody svojho konania vrátane nedokončenia „dohody“ o prevoze a odovzdaní balíka, ako aj následného jeho konania po oznámení skutku na Mestskej polícii Myjava a Obvodnom Oddelení Policajného zboru Myjava a spolupráce s príslušníkmi polície, tieto tvrdenia však súd prvého stupňa vyhodnotil ako účelové, nedôveryhodné a nezobral ich do úvahy. Obvinený pripustil, že konal vo forme nepriameho úmyslu, pretože vedel, respektíve mal vedieť, že prevzatý balík obsahuje marihuanu, bol s jej nezákonným držaním a prevozom uzročený, len nepoznal reálne množstvo, ani kvalitu psychotropnej látky. V tejto súvislosti dovolateľ namietal, že v prejednávanej veci sa jedná o trestný čin spojený s omamnými látkami, a to konkrétne so zadržaným materiálom označeným ako marihuana, preto bolo nevyhnutné vysporiadať sa s otázkou, či spomínaný zadržaný materiál spĺňa všetky kritériá, aby ho bolo možné kvalifikovať ako omamnú a návykovú látku v zmysle ustanovenia § 130 ods. 5 Trestného zákona, a to aj s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „zákon č. 139/1998 Z. z.“) a s poukazom na skutkové zistenia okresného súdu, ktorý síce dospel k záveru, že zo zaisteného materiálu o celkovej hmotnosti cca 8 kg, bola ako omamná a návyková látka teda marihuana - Cannabis vyčlenená upotrebitelná časť o hmotnosti 3167,563 g opierajúc tento záver výlučne o stanovisko obsiahnuté v znaleckom posudku v širšom zmysle, avšak išlo o materiál, ktorý obsahoval hraničné hodnoty účinnej látky THC, napriek tomu sa súd prvého stupňa touto problematikou dôkladne nezaoberal, uspokojil sa so všeobecnejším konštatovaním, čo v zmysle posudku môže byť bez pochyb považované a označené zo zadržaného materiálu za omamnú a návykovú látku. V podanom dovolaní obvinený ďalej vyčítal súdu prvého stupňa, že svoj záver o výške škody, respektíve hodnoty „upotrebitelného materiálu“ oprel výlučne o vyjadrenie Mjr. Mgr. B. O., ktorá predniesla odborné vyjadrenie NAKA, z ktorého vyplynulo, že výpočet hodnoty zaistených omamných a psychotropných látok bol vykonaný v prepočte na gramy s tým, že hodnota jedného gramu omamnej látky Cannabis v prvom štvrtroku 2017 v Trenčianskom kraji predstavovala sumu 10,- Eur, a preto hodnota zaistenej upotrebitelnej drogy bola stanovená na výšku 31.675,63 Eur, pričom argumenty obhajoby v súvislosti s určenou výškou hodnoty zadržaného, v zmysle znaleckého posudku upotrebitelného materiálu, okresný súd vôbec nevzal do úvahy, neprihliadal na ne a ani sa nimi nezaoberal, preto súd prvého stupňa pri rozhodovaní o jeho vine a treste nekonal, podľa názoru obvineného, so všetkou dôslednosťou a v súlade so základnými zásadami trestného konania, keďže sa pri svojom rozhodnutí nevysporiadal so všetkými skutočnosťami svedčiacimi nie len v neprospech, ale aj v prospech obžalovaného, či už ide o výpoveď dovolateľa, argumenty, písomné rozhodnutia iných súdov, odborné stanoviská medzinárodných organizácií, ustálenú súdnu prax v konkrétnej problematike. S poukazom na súdnu prax mal súd prvého stupňa, podľa názoru obvineného, osobitne skúmať najnižšiu cenu zadržaného materiálu a dôkladne sa s tým pri svojom rozhodnutí a v odôvodnení vysporiadať, čo však neurobil. V tejto súvislosti dovolateľ vyjadril názor, že súd prvého stupňa pri svojom rozhodnutí argumentoval len v jeho neprospech, o čom v konečnom dôsledku svedčí výrok o vine, pretože k takémuto rozhodnutiu mal súd dospieť až po jednoznačnom a nepochybnom ustálení právnej kvalifikácie skutku, z ktorého bol uznaný vinným, k čomu však podľa jeho názoru nedošlo a svedčí o tom aj samotný trest obsiahnutý v rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý bol síce uložený na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, avšak bez toho, aby sa okresný súd dôkladnejšie zaoberal možnosťou uplatnenia príslušných zákonných ustanovení o mimoriadnom znížení trestu, hoci ich použitie považoval dovolateľ za nevyhnutné s ohľadom na skutočnosť, že obvinený nie je žiadny kriminálny recidivista, ani páchatel' priestupkov, respektíve akejkoľvek inej protiprávnej činnosti, ide o človeka z usporiadaných rodinných pomerov, plniaceho si všetky svoje povinnosti, ktorý vychováva dve maloleté deti a vzorne sa o nich stará. Obvinený ďalej poukázal na definíciu návykovej látky plynúcej z ustanovenia § 130 ods. 5 Trestného zákona, ale aj omamnej látky v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. a zdôraznil, že omamnou látkou je len látka, ktorá je spôsobilá nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacíe schopnosti, alebo sociálne správanie, teda ide o látky vyvolávajúce návyk a fyzickú i psychickú závislosť ľudí charakterizovanú zmenami správania sa so závažnými zdravotnými a psychosociálnymi následkami. Pokiaľ ide o rastliny rodu Cannabis (konopa), tie je možné za omamnú látku považovať len za predpokladu, že obsahujú psychotropnú látku tetrahydrokanabinol (ďalej tiež „THC“) ako účinnú látku v koncentrácii, ktorá je spôsobilá vyvolať návyk a závislosť ľudí charakterizovanú v ustanovení § 2 ods. 1 zákona č. 139/1998 Z. z., pričom aj vo vzťahu k tejto látke je potrebné, podľa názoru obvineného, vychádzať z konkrétnych

okolností prípadu a aj keď ide o problematiku, ktorú má riešiť odborník (znalec) z Kriministického a expertízneho ústavu policajného zboru (ďalej tiež „KEÚ PZ“), pokiaľ ide o odborný podklad pre rozhodovanie (identifikácia materiálu z hľadiska jeho zaradenia podľa zákonnej prílohovej tabuľky, výskyt a koncentrácia účinnej látky vo vzťahu k možnosti vyvolania zákonom definovaného účinku na ľudskú psychiku), finálny právny (kvalifikačný) záver (že ide o omamnú látku v zmysle trestnoprávnej kvalifikácie) je vecou orgánu činného v trestnom konaní respektíve súdu. Spojenie hmotnostného kritéria (celková hmotnosť látky) a kritéria množstva účinnej látky je nutné, podľa názoru dovolateľa, aplikovať aj na rastliny rodu Cannabis (konope) s tým, že pri uvedených rastlinách sa v súdnej praxi vychádza primárne z hmotnostného kritéria a skúmanie obsahu THC v nej (ako účinnej látky a to v hmotnostných percentách) má význam len pre zistenie, či skutočne ide o omamnú látku v zmysle § 130 ods. 5 Trestného zákona, pretože ak by zaistená látka nedosahovala aspoň minimálne množstvo THC schopné ovplyvniť psychiku človeka, nešlo by o návykovú látku a z tohto dôvodu by ani nebol naplnený príslušný znak objektívnej stránky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu. Z uvedeného, podľa názoru obvineného, vyplýva, že prechovávanie rastlín rodu Cannabis (konopa) nie je trestné v prípadoch, ak neobsahuje zodpovedajúce množstvo účinnej látky THC, pretože nejde o omamnú látku a rovnako tak nie je trestné v prípadoch, ak síce obsahuje dostatočné množstvo účinnej látky THC, avšak nedosahuje hmotnosť, ktorú by bolo možné považovať za obvykle jednorazovú dávku, pričom z hľadiska hmotnostného kritéria súdna prax vychádza zo záveru, že za obvykle jednorazovú dávku marihuany sa považuje množstvo zodpovedajúce 500 mg (0,5 g) vysušenej marihuany s tým, že množstvá nedosahujúce túto hmotnosť sa považujú za zbytkové množstvá drogy (či stopové množstvá drogy), ktoré nie sú predmetom trestnoprávneho postihu, keďže trestným činom nie je konzumácia drog, ale ich prechovávanie a to nie prechovávanie drogy v akomkoľvek množstve, ale len v množstve, ktoré dosahuje minimálne hmotnostnú hranicu obvykle jednorazovej dávky drogy. Vo vzťahu k množstvu účinnej látky THC obvinený v podanom dovolaní uviedol, že príliš nízke množstvo THC má za následok, že rastlina konope nie je spôsobilá nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka, a teda nejde o omamnú látku v zmysle Trestného zákona, pričom zo súdnej praxe ako aj odbornej literatúry je, podľa názoru dovolateľa, zrejme, že množstvo účinnej látky THC vo výške 2 % hmotnostné a nižšie nie je schopné ovplyvniť psychiku ani priemerného konzumenta, a preto napríklad prechovávanie, či zadovážanie takejto marihuany (s účinnou látkou THC na úrovni 2% hmotnostné a nižšie) nie je trestné, pretože tu nejde o omamnú látku. Z uvedeného potom, podľa názoru dovolateľa, plynie záver, že aby išlo o obvykle jednorazovú dávku marihuany, musí ísť o také jej množstvo, ktoré dosahuje minimálne 0,5 g (z hľadiska hmotnosti) a viac ako 2% účinnej látky THC (z hľadiska množstva účinnej látky). V tejto súvislosti obvinený poukázal na vyjadrenie znalca z oboru kriminalistika, odvetvie kriminalistická toxikológia, v znaleckom posudku, podľa ktorého pri posudzovaní počtu bežných jednotlivých dávok sušenej konopy (marihuany) sa vychádza z obsahu účinnej látky tetrahydrokanabinolu, pričom KEÚ PZ v súčasnosti považuje za bežnú jednotlivú dávku 10 - 30 mg THC s tým, že pri koncentráciách THC v intervale 2,0 - 6,0 hmotnostných percent KEÚ PZ za bežnú jednotlivú dávku považuje maximálne 500 mg sušenej konopy (marihuany), pri koncentráciách THC v intervale 1,0 - 1,9 hmotnostných % KEÚ PZ za jednotlivú dávku s nižším obsahom THC považuje 500 mg marihuany. V tejto súvislosti obvinený poukázal na množstvo (vyjadrené v hmotnostných percentách) účinnej látky (THC) v zaistenom materiáli v rozmedzí od 1,5 % do 3,3 % tak, ako plynie z ustáleného skutku pojatého do takzvanej skutkovej vety rozsudku okresného súdu a zdôraznil, že v štyroch prípadoch zaistený materiál pri stanovenej jednej dávke o hmotnosti 500 mg neobsahuje ani požadovanú minimálnu hranicu obsahu účinnej látky THC o veľkosti 10 mg na jednotlivú bežnú dávku marihuany, z čoho je, podľa názoru obvineného, jednoznačne zrejme, že takáto látka absolútne nespĺňa kritériá v zmysle ustanovenia § 130 ods. 5 Trestného zákona, keďže aj v medzinárodných odborných údajoch sa uvádza ako minimálne rozpätie THC, ktoré je schopné ovplyvniť psychiku konzumenta, 10 až 30 mg THC, pričom zo znaleckého posudku KEÚ PZ nevyplýva, na základe čoho si pri vyvodzovaní svojich záverov zvolil hranicu 10 mg THC a nie 30 mg, ktorá je pre obvineného pri aplikácii zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného) pre dovolateľa priaznivejšia. V tejto súvislosti upriamil obvinený pozornosť aj na nový dôkaz priložený v prílohe podaného dovolania, a to odpoveď Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru na Žiadosť o poskytnutie informácie z 15. mája 2019, v zmysle ktorej sa pri posudzovaní počtu bežných jednotlivých dávok sušenej konopy (marihuany), respektíve hašiša (živice z povrchu rastlín konope) vychádza z obsahu účinnej látky tetrahydrokanabinol (THC),

pričom bežná jednotlivá dávka musí obsahovať minimálne 10 mg THC, čo zodpovedá 500 mg sušenej konope (marihuany) s obsahom minimálne 2 hmotnostných % THC, z čoho je podľa dovolateľa zrejmé, že veľká časť zadržaného konope nespĺňala kvalitatívne kritériá, pretože neobsahovala dostatočnú hranicu účinnej látky hmotnostného % THC, pritom pôvodný znalecký posudok KEÚ PZ, sp. zn. ČEZ:PP-KEU-BA-EXP-2017/3320 z 2. júna 2017 určil, že marihuanou ako „drogou v pravom zmysle slova“ v prejednávanej veci bola aj zadržaná sušina s obsahom účinnej látky od 1 hmotnostného % THC, avšak s poukazom na vyššie uvedený nový dôkaz je zrejmé, že v súčasnosti by bola trestná vec odsúdeného posudzovaná a rozhodnutá podľa iných ustanovení Trestného zákona, čo by reálne mohlo mať za následok iný, a to miernejší trest, pretože v zmysle vyššie uvedeného vyjadrenia musí sušená konopa, aby bola označená za marihuanu ako drogu v pravom slova zmysle obsahovať účinnú látku v množstve aspoň 2 hmotnostných % THC. Obvinený ďalej v podanom dovolaní vyjadril názor, že aj z odbornej literatúry vyplýva záver o minimálnej spodnej hranici množstva THC vyjadrenej 2 hmotnostnými percentami s tým, že ak je obsah THC zistený pod touto hranicou, nejde o omamnú látku, pretože takéto množstvo THC nie je schopné vyvolať účinky stanovené v § 130 ods. 5 Trestného zákona, ale ide o takzvané priemyselné konope pestované za účelom technickým alebo poľnohospodárskym. V tejto súvislosti obvinený poukázal ešte na uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1To/32/2015 a 3To/104/2016 a vyjadril názor, že analýza, ktorú vykonal KEÚ PZ ohľadne zaisteného množstva marihuany na prítomnosť obsahu THC v marihuane a následne závery vyvedené z tejto nedostatočnej analýzy, sú absolútne nedostatočné, paušálne a všeobecné. Považoval preto za sporné, či zaistený rastlinný materiál, o ktorom bolo zistené, že je marihuana, bol zároveň schopný vyvolať psychoaktívne účinky požadované a stanovené v § 130 ods. 5 Trestného zákona a či nebolo nevyhnutné vyvodiť záver, že nebol naplnený formálny znak omamnej látky uvedený v § 172 Trestného zákona.

Vo vzťahu k určeniu ceny zaistených látok obvinený v podanom dovolaní poukázal na znenie ustanovenia § 126 Trestného zákona, závery odborného vyjadrenia Národnej kriminálnej agentúry, Národnej protidrogovej jednotky, z ktorého vyplýva, že hodnota zaistenej drogy v prejednanom prípade bola stanovená na sumu 31.675,63 Eur, na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 To 17/2003, z ktorého vyplýva povinnosť súdu v trestnom konaní zisťovať najnižšiu a nie akúkoľvek cenu, za ktorú sa daný druh drog predáva tak, aby mohol byť s určitosťou prijatý záver vyjadrený v skutkovej vete rozsudku o hodnote zaisteného množstva drogy a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/32/2012, z ktorého plynie poukaz na ustanovenie § 126 ods. 1, veta prvá, Trestného zákona a povinnosť súdu vychádzať pri určení výšky škody z ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v čase a mieste činu obvykle predáva, pričom ak ide o vec, ktorej držba je ilegálna a je predmetom obchodovania na čiernom trhu, pri stanovení rozsahu činu, respektíve hodnoty psychotropnej látky, ktorá je primárne určená na takýto trh, je potrebné vychádzať z cien na tomto trhu v období spáchania trestného činu, avšak je potrebné zároveň zohľadniť miestne špecifiká tohto trhu, ako aj zistenú prax koncových konzumentov psychotropných látok s tým, že drogovou problematikou na území Slovenskej republiky sa už od roku 2004 komplexne zaoberá Národné monitorovacie centrum pre drogy, ktoré je národným zastúpením špecializovanej európskej agentúry European Monitoring Centre for Drugs and Drugs Addiction (ďalej len "EMCDDA") monitorujúcim situáciu v oblasti psychotropných látok na národnej úrovni s cieľom priamej a pravidelnej výmeny oficiálnych informácií o drogách vyžadovaných EMCDDA. V tejto súvislosti obvinený namietal, že v zmysle údajov o distribúcii a cenách marihuany, ktoré sú založené na informáciách príslušníkov NPJ ÚBOK PPZ získaných operatívno-pátracou činnosťou je cena marihuany ovplyvnená množstvom kupovanej drogy, výškou percenta účinnej látky, ktorú droga obsahuje a čistotou kupovanej drogy, napriek tomu v prejednávanej veci bola cena zadržaného materiálu striktné určená vo výške 10,- Eur za gram, pričom pri takto určenej cene sa vychádzalo výlučne z množstva zadržaného materiálu označeného KEÚ PZ ako upotrebitelný materiál, čo znamená, že pri určení jeho ceny úplne absentovalo zohľadnenie výšky percenta účinnej látky THC s tým, že na určenie ceny zadržaného materiálu, ktorý bol označený za upotrebitelný, bola použitá cena marihuany za prvý štvrtrok 2017 v Trenčianskom kraji, ktorá však bola stanovená striktné bez akéhokoľvek rozptylu ceny od - do, hoci v predchádzajúcich obdobiach, respektíve v rovnakých i predchádzajúcich obdobiach v iných krajoch Slovenskej republiky bola cena uvedená od - do, teda s možným rozpätím od minimálnej po maximálnu

cenu zohľadňujúcim viaceré faktory majúce vplyv na určovanie výšky ceny. To potom, podľa názoru obvineného znamená, že v prejednávanej veci nebola absolútne zohľadnená ani znalcom uvedená skutočnosť spočívajúca v tom, že v zadržanom materiáli, označenom za upotrebitelný, sa nachádzala aj marihuana s množstvom účinnej látky od 1 - 1,9% THC, ktorá bola samotným znalcom z oboru kriminalistika, odvetvie kriminalistická toxikológia označená za marihuanu s nižším obsahom účinnej látky. Obvinený považoval za veľmi nepravdepodobné, ťažko uveriteľné, ba priam až nemožné, aby v prejednanom prípade mala zadržaná marihuana hodnotu 10,- Eur za gram, teda hodnotu v maximálnej výške, keďže samotným znaleckým posudkom z oboru kriminalistika, odvetvie kriminalistická toxikológia bola kvalita zadržanej marihuany určená ako minimálna, na úplne spodnej hranici upotrebitelnosti, ak je vôbec možné o nejakej upotrebitelnosti hovoriť (nedosiahnutie 10 - 30 mg účinnej látky THC na bežnú jednotlivú dávku drogy - 500 mg). V tejto súvislosti obvinený v podanom dovolaní ešte namietal, že pri určení výšky ceny marihuany v prejednávanej veci nebolo vôbec zobrať na zreteľ ani ďalšie kritérium, a to čistota zadržaného materiálu, hoci už zo samotného stanovenia kvality prostredníctvom množstva účinnej látky THC je nanajvýš zrejmé, že o čistote zadržaného materiálu sa nedá ani hovoriť s tým, že z výpovede samotného obžalovaného, ako i znalkyne z oboru kriminalistika, odvetvie kriminalistická toxikológia je zrejmé, že sa nejednalo o samotné samičie šišky, ale takmer výlučne len o listový materiál, pritom podľa údajov obsiahnutých v už spomínanej Národnej správe pre EMCDDA, pod názvom Stav drogových závislostí a kontrola drog v Slovenskej republike, sa osobitne zbierajú, sušia, balia a distribuujú šišky z rastlín a osobitne listy, keďže šišky sú vzhľadom na vyšší obsah THC predávané za vyššiu cenu a listy s nižším obsahom THC sa používajú na „riedenie“, respektíve sú predávané za nižšiu cenu, rastlinná byľ sa po zbere úrody likviduje a nevyužíva sa k distribúcii. Preto obvinený považoval dokazovanie vykonané NKA NPJ v otázke určenia ceny zadržaného materiálu za nedostatočné, zavádzajúce, skresľujúce, nezodpovedajúce skutočnému, reálnemu stavu veci, ktoré nemôže obstať, pretože nezohľadnil ďalšie, v danom prípade neprehliadnuteľné a nanajvýš podstatné skutočnosti týkajúce sa určenia výšky ceny zadržaného materiálu. Poukazujúc na zásadu prezumpcie neviny plynúcu z ustanovenia § 2 ods. 4 Trestného poriadku, ako aj zásadu „in dubio pro reo“ obvinený vyjadril názor, že v prejednávanej veci súd prvého stupňa nemal dostatok jednoznačných, nespochybniteľných, spoľahlivých dôkazov, na základe ktorých by mohol jednoznačne konštatovať, že obvinený spáchal skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, a to obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. c) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom v rozsudku súdu prvého stupňa. V prejednávanej veci boli, podľa názoru dovolateľa, vykonané dôkazy svedčiacie tak v prospech, ako i v neprospech obvineného, a preto okresný súd mal v tejto dôkaznej situácii rešpektovať už spomínanú základnú zásadu trestného práva a v pochybnostiach rozhodnúť v prospech obvineného, teda s poukazom na § 285 písm. b) Trestného poriadku ho spod obžaloby oslobodiť, pretože skutok, pre ktorý bol stíhaný, nebol trestným činom.

V podstate na základe vyššie uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom vyslovil, že rozhodnutím krajského súdu a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v neprospech obvineného, rozsudok krajského súdu, ako aj rozsudok okresného súdu zrušil a okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K dovolaniu podanému obvineným sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín (ďalej tiež „prokurátor“), ktorý uviedol, že aj keď sú dovolacie dôvody obvineným označené ako dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Trestného poriadku, v skutočnosti sú založené na hodnotení skutkového stavu zisteného Okresným súdom Trenčín a Krajským súdom v Trenčíne, pričom obvinený namietal hodnotenie vierohodnosti dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a následne správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu súdom prvého stupňa a krajským súdom, de facto opakovane tvrdí skutočnosti prezentované v rámci svojej obhajoby v prvostupňovom a v odvolacom konaní, opakovane namietal skutkové okolnosti veci a spôsob hodnotenie dôkazov súdmi nižšieho stupňa. Takýmto typom námietok však, podľa názoru prokurátora, s odkazom napríklad na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Tdo/20/2008 nie sú naplnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, pričom špecifikácia údajného nezákonného dokazovania v priebehu súdneho

konania v dovolaní úplne absentuje.

V tejto súvislosti prokurátor v podanom vyjadrení konštatoval, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania s tým, že dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty, navyše ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Trestného poriadku). Namietal tiež, že dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať, pretože na objasnenie okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len potrebné vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Trestného poriadku.

Namietanie nesprávneho či neúplného zistenia množstva držanej omamnej látky a jej celkovej hodnoty v dôsledku údajne nesprávneho vyhodnotenia vykonaného dokazovania, predstavuje, podľa názoru prokurátora, spochybňovanie skutkových zistení a záverov prvostupňového a odvolacieho súdu, čo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Trestného poriadku nepripúšťa. V tejto súvislosti prokurátor poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Tdo/5/2010 a konštatoval, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nemôže napĺňať tvrdenie, že vykonaným dokazovaním nebola správne preukázaná objektívna stránka trestného činu v podobe určenia koncentrácie THC v substancii a jej celkovej hodnoty s tým, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, podľa názoru prokurátora, nenapĺňa ani tvrdenie, že nebola vykonaným dokazovaním preukázaná akákoľvek stránka trestného činu, a to či už objektívna alebo subjektívna.

Na základe vyššie uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písmeno c) Trestného poriadku dovolanie obvineného F. V. odmietol, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 377 Trestného poriadku] pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Zistil ďalej, že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože je zrejme, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

V prvom rade sa žiada uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávných väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007].

Jednotlivé dovolacie dôvody [§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku], ktoré môže dovolateľ uplatňovať, sú vymedzené taxatívne a podstatne užšie ako dôvody zakotvené v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/85/2017, 5Tdo/7/2020.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie situácia spočívajúca v tom, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiaden trestný čin, alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu (primerane napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Tdo/29/2018, 2Tdo/6/2019, 5Tdo/48/2018).

Naposledy citované ustanovenie teda slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb a jeho znenie za bodkočiarkou vylučuje možnosť úspešne sa domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené, s výnimkou uvedenou v ustanovení § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

Inak povedané, vo vzťahu k skutkovému stavu zistenému skôr konajúcimi súdmi, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru a nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov - ich posudzovanie je dominanciou konania odvolacieho. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmanie rozhodnutí súdu druhého stupňa [primerane uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2Tdo/7/2018 z 3. septembra 2018 (publikované v Zbierke pod číslom 96/2018)].

Preto námietky obvineného spočívajúce v tom, že súdy nižšieho stupňa nedostatočne objasnili skutkový stav veci, nezohľadnili dôkazy svedčiace v prospech obvineného, a to ani jeho vysvetľujúce výpovede alebo námietky vyjadrujúce nespokojnosť s hodnotením vykonaných dôkazov súdmi nižšieho stupňa, vrátane nepoužitie zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“ (in dubio pro reo), či prezumpcie nevinny sú otázky skutkového charakteru, ktoré z tohto dôvodu dovolací dôvod vyplývajúci z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ale ani žiaden iný nenapĺňajú.

Dovolací súd teda hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku len z toho hľadiska, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, a ktorý je vymedzený v takzvanej skutkovej vete napadnutého rozsudku, zodpovedá znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu, pod ktorú bol napadnutým rozsudkom podradený.

Obvinený F. V. bol v úvode označeným rozsudkom okresného súdu uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Vyššie uvedeného obzvlášť závažného zločinu sa dopustí ten, kto neoprávnene kúpi, predá, vymení, zadováži, prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor, alebo kto takú činnosť sprostredkuje a spácha taký čin v značnom rozsahu.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Z obsahu skutku tak, ako ho súd prvého stupňa ustálil a pojal do takzvanej skutkovej vety svojho rozsudku, a s ktorým sa krajský súd bezo zmeny stotožnil, v podstate plynie, že obvinený 13. marca 2017 prevzal balík obsahujúci rastlinný materiál rodu Cannabis, teda marihuanu o celkovej hmotnosti 3.168,363 g s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu od 1,5 do 2,4 hmotnostných percent predstavujúcich 6.337 dávok drogy v súhrnnej hodnote 31.675,63 Eur, ktorý uschoval a držal do 15. marca 2017.

Obvinený si teda neoprávnene zadovážil a prechovával omamné látky [rastliny rodu Cannabis (konope) sú v zmysle zák. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov (ďalej tiež zákon č. 139/1998 Z. z.) zaradené do I. skupiny omamných látok] o celkovej hmotnosti 3.168,363 g obsahujúce účinnú látku tetrahydrokanabinol, ktorá je v zmysle spomínaného zákona č. 139/1998 Z. z. zaradená do I. skupiny psychotropných látok s priemernou koncentráciou nad 1,5 hmotnostných %, predstavujúce 6.337 dávok drogy v celkovej hodnote 31.675,63 Eur evidentne presahujúcej značný rozsah (26.600,- Eur). Vyššie popísané ustálené konanie obvineného nepochybne znaky obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. c) Trestného zákona napĺňa, čo znamená, že konanie obvineného bolo subsumované pod správne ustanovenie Trestného zákona, a teda napadnuté rozhodnutie je založené na správnom právnom posúdení zisteného skutku.

Zo súdom prvého stupňa ustáleného skutku pojatého do takzvanej skutkovej vety rozsudku okresného súdu plynie, že súd za jednorazovú obvyklú dávku drogy považoval dávku o celkovej hmotnosti cca 500 mg sušiny [3.168,363g zaisteného materiálu / 6.337 dávok (spodná hranica pri určení rozsahu) = 0,4999 g] s koncentráciou minimálne 1,5 hmotnostných % THC, ktorej cenu ustálil na 4,9985 Eur.

Na tomto mieste je potrebné uviesť, že pojem „obvykle jednorazová dávka“ je pojem právny, ktorého posúdenie patrí súdu, nie znalcovi, pričom podľa ustálenej súdnej praxe [rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom 22/2019 (bod I., prvý, druhý a piaty odsek)], obvykle jednorazová dávka na použitie v zmysle § 135 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (ako nie individuálny, ale bežný konzumný priemer) sa, na základe poznatkov o užívateľskej praxi, určuje ako bežne jednorazovo používané množstvo finálneho materiálu, obvyklým spôsobom aplikovateľného konečným užívateľom - teda nie podľa množstva tzv. účinnej látky v posudzovanom materiáli. Množstvo účinnej látky má vplyv na splnenie kvalitatívnych kritérií posudzovaného materiálu podľa § 130 ods. 5 Trestného zákona a v nadväznosti na to podľa § 2 ods. 1, ods. 2 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov (zjednodušene: vplyv na psychiku a sociálne správanie v určitej intenzite). Ak ide o látku, ktorá sa koncovému užívateľovi predáva na nelegálnom trhu podľa jej hmotnosti (sušina konope na prípravu cigariet), rozsah činu sa určuje násobkom dolnej hranice zisteného cenového rozpätia drogy za hmotnostnú jednotku, podľa množstva (gramáže) posudzovaného materiálu.

Súd prvého stupňa teda obvykle jednorazové dávky omamných látok ustálil v prejednávanej veci v súlade s vyššie uvedenými kritériami.

Okresný súd ďalej v dotknutom prípade, ako to plynie z takzvanej skutkovej vety jeho rozsudku, ustálil celkovú cenu zaisteného rastlinného materiálu rodu cannabis (omamných a psychotropných látok) na sumu 31.675,63 Eur, teda násobkom ceny 9,997475 Eur za gram zaistenej látky (spolu za 3.168,363 gramov), alebo ceny 4,9985 Eur za jednu dávku drogy, ide pritom o záver skutkový, teda skutkové

zistenie, ktorým je dovolací súd viazaný, a ktoré s ohľadom na ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nemôže skúmať, dopĺňať a ani meniť, preto námietky obvineného v tom smere, že súdy nižšieho stupňa ustálený skutok nesprávne právne posúdili (kvalifikovali) namietajú okrem iného nesprávne zistenie ceny zaisteného materiálu, pretože jej výšku určili na podklade odborné vyjadrenia Národnej kriminálnej agentúry, národnej protidrogovej jednotky jednoduchým prepočtom odvíjajúcim sa len od ceny 1g omamnej látky cannabis (konope) v 1. štvrtroku 2017 v Trenčianskom kraji vo výške 10,- Eur, použivúc teda výlučne hmotnostné kritérium nezohľadňujúc ďalšie faktory majúce vplyv na cenu uvedenej omamnej látky, ako je čistota látky, jej účinnosť a podobne dovolací dôvod plynúci z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nenapĺňajú. V prípade, ak právoplatne rozhodnutie vychádza zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci, môže v súlade s ustanovením § 371 ods. 3 Trestného poriadku podať dovolanie len minister spravodlivosti na podnet, a to aj obvineného.

Už len pre úplnosť najvyšší súd dodáva, že z ustálených skutkových okolností pojatých do takzvanej skutkovej vety rozsudku okresného súdu, ako to už bolo vyššie uvedené, plynie, že cena jedného gramu zaisteného rastlinného materiálu rodu konope bola ustálená na cene 9,997475 Eur, keďže súd prvého stupňa uzavrel, že 3.168,363 g zaisteného materiálu má súhrnnú hodnotu 31.675,63 Eur. Vzhľadom ale na to, že z odôvodnenia rozsudku okresného súdu (ale aj vykonaného dokazovania) plynie, že cena jedného gramu omamnej látky Cannabis v prvom štvrtroku 2017 v Trenčianskom kraji bola 10 Eur, evidentne ide o chybu v počítaní prevzatú z obžaloby, ktorá ale nemala žiaden vplyv na vyššie uvedené závery, navyše ide o chybu v prospech obvineného.

Vo vzťahu k námietkam obvineného v tom smere, že časť zaisteného materiálu s ohľadom na celkovú hmotnosť a obsah účinnej látky nemožno považovať za omamnú a psychotropnú látku sa žiada uviesť, že obdobne tak skutkovým záverom je aj zistenie súdu prvého stupňa obsiahnuté v takzvanej skutkovej vete rozsudku okresného súdu, s ktorým sa odvolací súd bez výhrad stotožnil, že obvinený prevzal, uschoval a držal (teda neoprávnene zadovážil a prechovával, ako to plynie z takzvanej právnej vety rozsudku okresného súdu) drogy, konkrétne rastliny rodu Cannabis (konope), ktoré v už spomínanej takzvanej právnej vete posúdil ako omamné látky. [Aj keď uvedené omamné látky obsahujú navyše aj látky psychotropné (tetrahydrokanabinol), táto nepresnosť obsiahnutá v právnej vete rozsudku okresného súdu nemá vplyv na správnosť právneho posúdenia konania obvineného, pretože pre naplnenie skutkovej podstaty v prejednávanej veci stíhaného trestného činu podľa § 172 Trestného postaačí zadovážiť a prechovávať aj omamnú látku, ktorou rastlina rodu konope nepochybne je].

Obvinený v tejto súvislosti v podstate namieta, že rastliny rodu Cannabis (konope), teda marihuana obsahujúca účinnú látku THC v menšom množstve ako 2 hmotnostné %, nie je schopná ovplyvniť zjednodušene povedané psychiku človeka, teda nie je omamnou, či psychotropnou látkou v zmysle § 130 ods. 5 Trestného zákona, a preto jej prechovávanie nenapĺňa skutkovú podstatu vyššie uvedeného trestného činu, teda nie je trestné.

Zo skutkovej vety obsiahnutej v rozhodnutí súdu prvého stupňa však, ako to už bolo vyššie uvedené, plynie, že okresný súd za drogu, teda omamnú látku spôsobilú ovplyvniť psychiku človeka, považoval rastliny rodu konope obsahujúce účinnú látku THC už od 1,5 hmotnostných percent. Ide pritom o skutkový záver, ktorým je dovolací súd viazaný, a ktorý dovolací súd vychádzajúc z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nemôže preskúmať, dopĺňať a ani meniť, preto ani tieto námietky obvineného dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nenapĺňajú. Dovolanie aj v tomto smere (keďže ide o skutkové závery) by bol oprávnený podať, ako to už bolo vyššie naznačené, vychádzajúc z ustanovenia § 371 ods. 3 Trestného poriadku len minister spravodlivosti na podnet, a to aj obvineného.

Napriek tomu len pre úplnosť najvyšší súd dodáva, že z vykonaného dokazovania, a to najmä znaleckého posudku KEÚ PZ jednoznačne plynie, že rastliny rodu konope sú schopné ovplyvniť psychiku človeka,

pokiaľ obsahujú účinnú látku THC viac ako 1 hmotnostné %, teda vykazujú znaky omamnej látky v zmysle § 130 ods. 5 Trestného zákona, iba užívanie takejto rastliny obsahujúcej účinnú látku THC v množstve 1 hmotnostné percento a menej ovplyvňuje psychiku človeka len nepatrne a nemožno ju preto považovať za konzumáciu drogy v pravom slova zmysle, preto záver súdu prvého stupňa, že zaistené rastliny rodu konope obsahujúce účinnú látku THC v množstve od 1,5 hmotnostného percenta sú drogou, a teda omamnou látkou, je správny.

Na tomto závere nič nemení ani obvineným k dovolaniu pripojená správa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ako nového dôkazu, v zmysle ktorej KEÚ PZ za bežnú jednotlivú dávku sušenej konopy (marihuany) považuje 500 mg s obsahom minimálne 2 hmotnostných %.

V tejto súvislosti sa žiada v prvom rade uviesť, že úlohou dovolacieho súdu v dovolacom konaní je preskúmať rozhodnutia a postup súdov nižšieho stupňa v pôvodnom konaní k stavu, a to aj dôkaznému, ktorý existoval ku dňu právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia, preto dovolanie nie je možné úspešne oprieť o nové dôkazy, ktoré môžu mať význam nanajvýš v konaní o povolení obnovy konania, ktorá je, ako mimoriadny opravný prostriedok, určená k náprave skutkových zistení. V druhom rade, ako to už bolo vyššie uvedené, pojem „bežná jednotlivá dávka“, ktorú používa KEÚ PZ nie je s ohľadom na už predtým rozvedené dôvody bez ďalšieho automaticky stotožniteľná s pojmom „obvyklá jednorazová dávka“.

Napokon k argumentácii obvineného, že zadováženie a prechovávanie omamnej látky v množstve menšom ako obvyklá jednorazová dávka nie je trestné, najvyšší súd poukazuje na rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom 74/2017, podľa ktorého prechovávanie omamnej látky alebo psychotropnej látky (§ 2 ods. 1 alebo 2 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov) - ďalej len „droga“, nie je na účel aplikácie § 171 ods. 1 a § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona limitované minimálnym množstvom. Prechovávanie drogy v množstve síce obvyklým spôsobom aplikovateľnom, avšak menšom, než z hmotnostného hľadiska zodpovedá obvykle jednorazovej dávke, je trestným činom, pokiaľ je droga vzhľadom na množstvo účinnej látky obsiahnutej v celkovom množstve zaisteného materiálu spôsobilá nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacíe schopnosti, alebo sociálne správanie (§ 130 ods. 5 Trestného zákona).

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku sa vzťahuje k najdôležitejšej fáze trestného konania, teda k dokazovaniu. Týka sa predovšetkým vykonávania dôkazov súdom, ale zahŕňa aj predchádzajúce dve štádiá, teda ich vyhľadávanie a zabezpečovanie, lebo dôkazy zadovážené v rozpore so zákonom, eventuálne získané nezákonným donútením alebo hrozbou, nie sú v trestnom konaní použiteľné a hodnotiteľné. V rámci uvedeného dovolacieho dôvodu sa preto skúma predovšetkým postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu pri získavaní a vykonávaní tých dôkazov, ktoré slúžili ako podklad pre rozhodnutie vo veci (primerane rozhodnutia najvyššieho súdu napríklad sp. zn. 3Tdo/26/2017, 3Tdo/39/2019, 4Tdo/88/2015).

Vo vzťahu k vyššie uvedenému dovolaciemu dôvodu obvinený ani neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by tento dovolací dôvod napĺňali s tým, že námietky vo vzťahu k úplnosti dokazovania a námietky vyjadrujúce nespokojnosť s hodnotením vykonaného dokazovania tento dovolací dôvod nenapĺňajú.

Preto ani k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku v prejednávanej veci nedošlo.

Vzhľadom na to, že obvinený F. V. skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i) a písm. g) Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej

republiky na neverejnom zasadnutí jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.